

СЧЕТОВОДНИ АСПЕКТИ НА ОБЛИГАЦИОННИЯ ЗАЕМ КАТО ФОРМА НА ФИНАНСИРАНЕ НА ТРАНСПОРТНАТА ФИРМА

Емилия Вайсилова

emvais@yahoo.com

ВТУ "Т. Каблешков", 1574 София, ул. „Гео Милев" 158

БЪЛГАРИЯ

***Резюме:** За да осъществяват безпроблемно дейността си, транспортните дружества понякога прибегват към финансиране с чужди капитали. Една от формите за подобно финансиране е облигационният заем. В настоящата разработка се разглежда въпроса свързан с емисията на облигации и тяхното счетоводно отчитане при емитента – транспортно акционерно дружество.*

***Ключови думи:** финансиране на транспортна дейност, облигационен заем, счетоводно отчитане на облигации*

ВЪВЕДЕНИЕ

В условията на пазарно стопанство популярна форма за финансиране на бизнеса е ползването на облигационен заем. Съгласно разпоредбите на Търговския закон (чл. 204, ал. 1), право да емитират облигации имат само правителството, общините и акционерните дружества (АД). Облигации могат да се издават от АД най-малко две години след вписването му в търговския регистър. Необходимо е да са налице и два годишни финансови отчета, приети от общото събрание. Облигационен заем се емитира след като е взето решение за това, от общото събрание на акционерите. Прието е облигациите издавани от акционерните дружества да се наричат корпоративни (corporate bonds), като по този начин същите се разграничават от правителствените и общинските облигации.

С настоящият доклад се цели да бъдат разгледани корпоративните облигации и по-конкретно тези емитирани от транспортните предприятия, като акцентът се поставя върху счетоводното им третиране.

Съществуват няколко основания, поради които едно транспортно акционерно дружество може да избере финансирането с облигационен заем:

➤ **На първо място** това е фактът, че кредитните институции рядко отпускат много големи индивидуални кредити. В тази връзка е и стремежът на дружествата да избегнат няколко момента свързани с ползването на дългосрочни банкови заеми, като:

» строгите изисквания относно тяхното обезпечаване;

» нормативните ограничения за максималните им размери;

» сложните процедури, съпътстващи дългосрочните банкови заеми.

➤ **Второто** основание за финансиране с облигационен заем, е нежеланието да се разширява кръга на акционерите, поради трудностите които поражда този факт при управлението на дружеството. Големият брой акционери води до затруднения при вземането на разумни стратегически управленски решения.

➤ Като следващо, трето основание може да се изтъкне факта, че капиталът набавен чрез емисия на облигации, е с по-ниска цена в сравнение с капитала, получен чрез емисия на акции.

➤ Четвърто, транспортното дружество - емитент само определя срока на заема. Този срок може да бъде многократно по-дълъг от банковия. Същевременно дружеството само определя и лихвата по кредита, която може да се съобрази с финансовия му план и движението на паричните му потоци.

➤ Пето, възможно е рисковете по заема да се намалят, като издателят включи клауза за обратно изкупуване. В този случай, ако пазарните лихвени нива се понижат, издателят има възможност при дългосрочни заеми - десет и повече годишни, да погаси заема предсрочно.

ХАРАКТЕРИСТИКА И ВИДОВЕ ОБЛИГАЦИИ

Характерно за облигациите е, че те обикновено имат големи номинални стойности, за разлика от акциите.

Издаването на облигации може да се извърши чрез частно пласиране, при условията на Търговския закон или чрез публично предлагане, при условията на Закона за публичното предлагане на ценни книжа.

Облигациите най-общо се разграничават на два основни вида - налични и безналични. Наличните облигации се вписват в книга на кредиторите (облигационерите), която се води от издателя (емитента). Прехвърлянето на собствеността върху тях става чрез джиро.

Безналичните облигации са тези, за които не се издава материален носител с характер на ценна книга. Безналичните облигации се водят по сметки в регистрите на Централния депозитар, където се вписва всяко тяхно прехвърляне, в резултат на покупко-продажба. Прехвърлянето на собствеността върху тях се извършва посредством лицензиран брокер.

Класифицирането на корпоративните облигации може да се осъществи според различни признаци:

➤ Според начина на формиране на дохода от облигациите

- Лихвоносни облигации. Съществуват две разновидности на лихвоносни облигации. При едната разновидност облигациите се издават с купони, които са неразделна част от тях. Изплащането на лихвата става срещу представен купон. Втората разновидност са т. нар. некупонни (регистрирани) облигации. Лихвите по тях се изплащат по списъци на облигационерите.

За лихвоносните облигации лихвата е предварително обявен плаващ или фиксиран процент спрямо номинала. Лихвите по облигациите от този тип обикновено се изплащат на всеки шест месеца. Лихвоносните облигации могат да се продадат с дисконт, т. е. под техния номинал, което на практика ги прави по-привлекателни за инвеститорите, или с премия – над техния номинал.

- Сконтни облигации. Наричат се още облигации с нулев купон. Определат се като краткосрочни ценни книжа, при които не се изплащат лихви. Търгуват се с отбив от номинала, т. е. под номинала, а на падежа се изкупуват (погасяват) по номинал. С други думи възвръщаемостта на инвеститора се получава от разликата между номиналната и справедливата стойност.

- Анютетни облигации. Характеризират се с това, че лихвата заедно със съответната част от главницата се изплащат във вид на фиксирани еднакви периодични плащания, наречени анютетни плащания. Изплащането на облигациите става на серии, всяка от които има различен падеж. По този начин дълга се погасява с равни суми, в течение на предварително определено число периоди в срока на заема.

➤ Според наличието (отсъствието) на доказателство за собственост

- Поименни облигации. Регистрират се в транспортното дружество емитент. Лихвите по тях се изплащат на притежателя на облигациите по пощата.

- Облигации на преносител. Наричат се още купонни облигации. Издават се с купони и за тях не се изискват доказателства за собственост. На транспортното дружество емитент не е известно кой е собственикът на облигацията. То изплаща лихвите на предъявителя на отрязаните от облигацията купони.

➤ **Според степента на гарантираност на вземанията на кредиторите**

• Обезпечени облигации. От своя страна корпоративните обезпечени облигации се разделят на:

• облигация с допълнителна гаранция под попечителство. При този вид облигации емитентът-транспортно дружество гарантира изплащането на облигациите и лихвите по тях, като депозира в попечител ценни книжа.

• облигации, обезпечени със залог на оборудване. Обезпечението при тези корпоративни облигации е под формата на движимо имущество – машини, оборудване, транспортни средства (локомотиви, кораби, самолети) и други подобни.

• Необезпечени облигации. Те не са гарантирани от трето лице или с движимо имущество. Нужно е транспортното дружество емитент да се ползва с добро име, тъй като лично поема гаранцията за погасяване на дълга. На практика при евентуално изпадане в неплатежоспособност, дружеството отговаря пред облигационерите с цялото си имущество.

• подоходни облигации. Това са вид необезпечени облигации и в практиката са известни още под името нагодими към дохода. При тях плащането на лихвите се обвързва с дохода на дружеството емитент, т. е. лихви се изплащат само при реализирана печалба. Поради тази причина няма гаранция за своевременно и пълно изплащане на лихвите по тях.

➤ **Според начина на изплащане на облигациите**

• Серийни облигации. Характерно за този тип облигации е, че облигациите от една емисия са разпределени в отделни серии, чиито падежи настъпват на различни дати.

• Срочни облигации. За този вид облигации е в сила правилото, че всички облигации от един заем се изплащат на една бъдеща дата, посочена в сертификата.

➤ **Според това дали облигациите са обратими срещу други ценни книжа**

• Конвертируеми облигации. Тези облигации могат по време на срока на облигационния заем да се обърнат в определен брой обикновени акции на същия емитент. Конвертируемите облигации са един вид възможност за едновременно мобилизиране на заема и собствен капитал.

• Обикновени облигации. За тези облигации няма обявена възможност да бъдат разменяни срещу други ценни книжа. Те са лихвоносни ценни книжа с обявен номинален лихвен процент, въз основа на който се определят и изплащат периодично лихвите по тях. Справедливата (емисионната) стойност на тези облигации може да е равна на номинала, да е под или да е над него.

СЧЕТОВОДНО ОТЧИТАНЕ НА ОБЛИГАЦИОННИЯ ЗАЕМ ОТ ТРАНСПОРТНОТО ДРУЖЕСТВО

Счетоводното отчитане на облигационния заем се извършва по реда на *МСС 39 Финансови инструменти: признаване и оценяване.*

От гледна точка на транспортното дружество емитент, дългосрочният дълг под формата на облигационен заем е финансов пасив с фиксиран падеж. Първоначално облигационния заем се вписва в баланса по историческа (справедлива) стойност, намалена с преките разходи по сделката, в случай че има такива. Справедливата стойност представлява сегашната стойност на бъдещия паричен поток, който е сумата от номиналната стойност изплащана от емитента на падежа и всички лихвени плащания за срока на заема, дисконтирани с текущия пазарен лихвен процент. Разликата между номинала и справедливата стойност се отчита като премия или дисконт (отбив). Впоследствие облигационният заем се отчита по амортизирана стойност. Амортизираната стойност за облигационен заем, който се погасява еднократно на падежа, се получава като от балансовата стойност се извади амортизираната премия или се прибави амортизирания дисконт. Амортизацията на премията или дисконта се извършва текущо през срока на заема и следва да се третира като корекция на разходите за лихви. Причината да се разглежда по този начин е факта, че премията или дисконта възникват поради различие между номиналния лихвен процент и ефективния (пазарния) лихвен процент. Поради това сметките отчитащи премията или дисконта следва да се третират като сметки с корективен характер. Те са такива по отношение на сметка *Издадени дългови инструменти*, по която

облигационния заем се води по номинална стойност.

В теорията и практиката са познати два метода за амортизиране на премията или дисконта:

- » линеен метод;
- » метод на ефективния лихвен процент.

➤ **Методът на ефективния лихвен процент** е възприет от МСС 39.

Ефективният лихвен процент, съгласно дефиницията дадена в МСС 39, е лихвата, която точно дисконтира очакваните бъдещи парични плащания (лихвите и номиналната стойност) за срока на заема, до балансовата стойност на облигационния заем в момента на неговото емитиране.

Когато се използва метода на ефективната лихва, амортизирането на премията или дисконта става като се приложи ефективния (пазарния) лихвен процент. За целта е необходимо да се състави амортизационен план, по който ще се осъществява амортизацията на премията, респективно на дисконта. Първата стъпка, при съставянето на този план е да се определи балансовата (справедливата) стойност на облигационния заем. За да се получи балансовата стойност е необходимо да се изчислят сегашните стойности на бъдещите плащания по главницата и лихвата на облигационния заем, и същите да се сумират. В случай, че при емисията на облигационния заем са извършени разходи (юридически, застрахователни такси, за комисионни, за отпечатване и регистрация), то съгласно изискванията на §43 от МСС 39, същите следва да се включват в първоначалната му оценка. На практика това означава, че те трябва да се приспадат от справедливата стойност на заема. Това ще доведе до изчисляване на по-висок ефективен лихвен процент. Ако няма разходи по емитирането на облигациите, ефективния лихвен процент е същият като този, използван за изчисляване на сегашната стойност на облигационния заем.

По отношение на лихвите, които се изплащат по заема, е в сила правилото, че фактически изплатената сума за лихви по облигациите трябва да е равна на сумата от начислените разходи за лихви плюс амортизираната част от премията или минус амортизираната част от отбива. За да се получи разхода за лихви, балансовата

стойност се умножава по пазарния лихвен процент. Размерът на фактически изплащаните лихви се определя като номиналната стойност на облигационния заем се умножи по лихвения процент определен за облигационния заем.

При емисията на облигации, когато пазарният лихвен процент е по-малък от лихвения процент определен по облигационния заем, постъпилата сума е по-голяма от техния номинал, т. е. реализира се премия от продажбата. Когато пазарният лихвен процент е по-голям от лихвения процент определен по облигационния заем, постъпилата сума от продажбата на облигациите е по-малка от техния номинал, т. е. при продажбата се реализира дисконт.

За счетоводното отчитане на облигационния заем се използват следните сметки:

» Сметка *Издадени дългови инструменти*. Чрез нея се отчитат издадените дългови инструменти, посредством които се формира облигационен заем. Кредитира се при емисия на облигационен заем, а се дебитира при неговото погасяване (изплащане на номинала). Салдото по сметката е част от балансовата стойност на заема.

» Сметка *Премии по финансови инструменти*. Използва се като пасивна корективна сметка към сметка *Издадени дългови инструменти*. По нея се отчита разликата между номинала и по-високата справедлива стойност на облигациите. Салдото по сметката през срока на заема (неамортизираната премия) представлява част от балансовата (амортизирана) стойност на заема.

» Сметка *Сkonto по финансови инструменти*. Използва се като активна корективна сметка към сметка *Издадени дългови инструменти*. По нея се отчита разликата между номинала и по-ниската справедлива стойност на облигациите. Салдото по сметката през срока на заема (неамортизираният дисконт) се отнася в намаление на справедливата стойност и по този начин се формира балансовата (амортизирана) стойност на облигационния заем.

В следващата част на разработката се разглеждат няколко примера, посредством които се демонстрират двата метода за амортизиране на премията или дисконта,

реализирани при облигационния заем – метода на ефективната лихва и линейния метод.

Пример 1: (емитиран облигационен заем, и амортизиране на премия по метода на ефективния лихвен процент)

Транспортно дружество „АБВ“-АД в началото на 2009 година емитира облигационен заем. Дружеството отпечатва 1 000 броя облигации. Номиналната стойност за брой е 300 лв. Срокът на облигационния заем е 3 години, а лихвата по него е 9 %. Пазарния лихвен процент към момента на емитирането на облигациите е 6 %. Сумата от облигационния заем е постъпила по набирателната сметка. Броя на периодите за лихвените плащания е определен на 6, т. е. плащането е два пъти в годината – на 1 юли и на 1 януари.

Следва да се определели справедливата (балансовата) стойност, което става на база текущ пазарен лихвен процент и ще се извърши в следната последователност:

n – брой периоди до падежа (в случая $n = 6, 3 \text{ г.} \times 2 \text{ плащания}$).

Второ: Определя се сегашната стойност на шестте бъдещи лихвени плащания от по 13 500 лв., като се приложи формулата:

$$K_0 = \frac{PP}{(1+p)} + \frac{PP}{(1+p)^2} + \dots + \frac{PP}{(1+p)^n} =$$

$$13500 \times \left[\frac{1}{(1+0.03)} + \frac{1}{(1+0.03)^2} + \dots + \frac{1}{(1+0.03)^6} \right]$$

$$= 13500 \times 5.4172 = 73132 \text{ лв.},$$

където:

PP – размер на изходящия поток, под формата на лихвено плащане, платимо на всеки шест месеца.

Трето: Определя се справедливата стойност на заема като сума от сегашните стойности на бъдещите плащания по главницата и лихвите, която е **324376 лв.** (251244 лв. + 73132 лв.).

Таблица 1

Дата	Разход за лихва по облигационния л. % (4.5%)	Разход за лихва по пазарния л. % (3%)	Амортизация на премията	Салдо на неамортизираната премия	Балансова стойност
01.01.09 г.				24 376	324 376
01.07.09 г.	13500 (300 000 x 4.5 %)	9731.28 (324376 x 3 %)	3768.72	20607.28	320607.28
01.01.10 г.	13500 (300 000 x 4.5 %)	9618.22 (320607.28 x 3%)	3881.78	16725.50	316725.50
01.07.10 г.	13500 (300 000 x 4.5 %)	9501.77 (316725.50 x 3%)	3998.23	12727.27	312727.27
01.01.11 г.	13500 (300 000 x 4.5 %)	9381.82 (312727.27 x 3%)	4118.18	8609.09	308609.09
01.07.11 г.	13500 (300 000 x 4.5 %)	9258.27 (308609.09 x 3%)	4241.73	4367.36	304367.36
01.01.12 г.	13500 (300 000 x 4.5 %)	9131.02 (304367.36 x 3%)	4367.36		300 000
	81 000	56 624	24 376		

Първо: Определя се сегашната стойност на бъдещите плащания по главницата, с помощта на следната формула:

$$K_0 = K_n \times \frac{1}{(1+p)^n} = 300000 \times \frac{1}{(1+0.03)^6} =$$

$$300000 \times 0.83748 = 251244 \text{ лв.},$$

където:

K_0 – сегашна стойност на облигационния заем;

K_n – номинална стойност на облигационния заем;

p – текущ пазарен лихвен процент за периода, изразен като десетична дроб ;

Въз основа на горните данни се съставя амортизационен план за облигационния заем, както следва (Таблица 1):

Осчетоводяването на получения облигационен заем, както и на изплащането на лихвите по него с отразяване на амортизацията на премията става чрез съставянето на следните счетоводни статии:

1. За отразяване на получените парични средства и формиране на облигационния заем

Д-т с/ка Разплащателна сметка в лева	324376
К-т с/ка Издадени дългови инструменти	300000
К-т с/ка Премии по фин. инструменти	24376

2. За начислената лихва за първия шестмесечен период (към 01.07.09 г.) и отразяване амортизацията на премията

Д-т с/ка Разходи за лихви	9731.28
Д-т с/ка Премии по фин. инструменти	3768.72
К-т с/ка Разчети по лихви	13500.00

3. За преведената дължима лихва

Д-т с/ка Разчети по лихви	13500
К-т с/ка Разплащателна сметка в лева	13500

Втора и трета статия се съставят при всяко следващо лихвено начисление и изплащане със съответната сума отразена в амортизационния план, до настъпване на падежа. С последното лихвено плащане ще се погаси и задължението по заема, като се изплати номиналната стойност на облигационерите. Счетоводно това ще се отрази чрез съставяне на следната счетоводна статия:

Д-т с/ка Издадени дългови инструменти	300000
К-т с/ка Разплащателна сметка в лева	300000

Пример 2: (емитирани сконтови облигации, и амортизиране на дисконт по метода на ефективния лихвен процент)

Транспортно акционерно дружество „ХХ“ в началото на 2009 г. емитира сконтови облигации с две годишен срок на погасяване. Издадени са 2 000 броя облигации с номинална стойност 200 лв. за брой. Текущият пазарен лихвен процент е 8 на сто (4% за полугодие). Във връзка с емисията на облигационния заем са извършени разходи в размер на 1 500 лв.

Преди да се пристъпи към съставяне на амортизационния план, следва да се определи справедливата стойност на сконтовия облигационен заем. При този заем не се изплащат лихви, поради което справедливата стойност е сегашната **стойност** на бъдещия паричен поток, който е единствено номиналната стойност, изплатена от емитента на заема на падежа, дисконтиран с пазарния лихвен процент. Тъй като плащанията на лихви по лихвоносни облигации се извършва обикновено два пъти годишно (на шест месеца), то при определянето на сегашната стойност при сконтовите облигации, за брой на периодите се взема броя на годините до падежа, умножен по две. В нашия случай броя

на периодите е 4 (2 г. x 2 вноски), а текущия пазарен лихвен процент за един период е 4%.

Сегашната стойност, определена по долната формула е в размер на 341 922 лв.

$$K_0 = K_n \times \frac{1}{(1+p)^n} = 400000 \times \frac{1}{(1+0.04)^4} = 400000 \times 0.854804 = 341922 \text{ лв.}$$

Видно е, че реализираният дисконт е на стойност 58 078 лв. (400 000 – 341 922).

Балансовата стойност на облигационния заем ще е равна на сегашната стойност намалена с извършените разходи по емитирането на облигациите, т. е. тя е 340 422 лв. (341 922 – 1 500). Разходите по сделката, които предварително са отчетени като разходи по икономически елементи, би трябвало да увеличат реализирания дисконт, т. е. неговата реална стойност е 59 578 лв. За целта сметките по които са отчетени тези разходи следва да се приключат срещу сметка Сконто по финансови инструменти.

При съставянето на амортизационния план дружеството трябва да използва ефективния лихвен процент. И понеже има разходи по сделката, които намаляват балансовата (справедливата) стойност, то това ще доведе до изчисляване на по-висок ефективен лихвен процент, който ще се приложи в амортизационния план. Този процент в нашия случай възлиза на 4.11435 %. Ако нямаше разходи по сделката, ефективния лихвен процент в амортизационния план щеше да е същият, който е използван при определяне на сегашната стойност (4 %).

Амортизационния план е представен с таблица 2.

Таблица 2

Дата	Амортизация на отбива (к. 3 x 4.11435%)	Амортизирана (балансова) стойност (предходна балансова стойност + к. 2)
1	2	3
01.01.09 г.		340 422
01.07.09 г.	14 006	354 428
01.01.10 г.	14 582	369 011
01.07.10 г.	15 182	384 192
31.12.10 г.	15 808	400 000
Всичко	59 578	

Счетоводните записвания са следните:

1. За отчитане на облигационния заем и формираният дисконт, след продажбата на облигациите

Д-т с/ка Разплащателна сметка в лева	341922
Д-т с/ка Сконто по фин. инструменти	58078
К-т с/ка Издадени дългови инструменти	400000

2. За отнасяне на разходите по емисията, отчетени по икономически елементи, в увеличение на дисконта

Д-т с/ка Сkonto по фин. инструменти	1500
К-т с/ка Разх. по емитиране на облигации	1500

3. За отчитане на амортизирания отбив за първите шест месеца (на 01.01.09 г.)

Д-т с/ка Разходи за лихви	14006
К-т с/ка Сkonto по фин. инструменти	14006

Тази статия се съставя на всеки шест месеца до падежа на облигационния заем със сумите, които са изчислени и посочени за всеки период в амортизационния план.

4. За отчитане изплащането на номиналната стойност на падежа (31.12.10 г.)

Д-т с/ка Издадени дългови инструменти	400000
К-т с/ка Разплащателна сметка в лева	400000

➤ Когато се прилага **линейният метод**, амортизирането на премията или дисконта става на равни части за периода на облигационния заем, т.е. при всяко плащане на лихвата един и същи размер на амортизацията.

Пример 3: (емитиран облигационен заем, и амортизиране на дисконт по линейния метод)

В началото на 2009 година транспортна фирма „УУ“ АД емитира облигационен заем – 1000 броя облигации с номинал 100 лв. всяка. Срокът на облигационния заем е 5 години. Уговорената годишна лихва по облигационния заем е 6 %. Лихвите ще се изплащат два пъти годишно – на първи юли и първи януари. Пазарният лихвен процент в момента на емитирането на облигационния заем е 8 %. Средствата от емисията на облигациите са постъпили по набирателната сметка на фирмата. Общият брой на лихвените плащания е 10.

Определянето на справедливата стойност протича по следния ред:

Първо: Определя се сегашната стойност на бъдещите плащания по главницата, с помощта на следната формула:

$$K_0 = K_n \times \frac{1}{(1+p)^n} = 100000 \times \frac{1}{(1+0.04)^{10}} = 100000 \times 0.675564 = 67556 \text{ лв.}$$

Второ: Определя се сегашната стойност на десетте бъдещи лихвени плащания от по 3 000 лв., въз основа на следния израз:

Трето: Определя се справедливата стойност на заема като сума от сегашните стойности на бъдещите плащания по главницата и лихвите, която е **91 888 лв.** (67556 лв. + 24332 лв.).

$$K_0 = \frac{PP}{(1+p)} + \frac{PP}{(1+p)^2} + \dots + \frac{PP}{(1+p)^n} = 3000 \times \left[\frac{1}{(1+0.04)} + \frac{1}{(1+0.04)^2} + \dots + \frac{1}{(1+0.04)^{10}} \right] = 3000 \times 8.110896 = 24332 \text{ лв.}$$

Счетоводните статии, които ще се съставят са следните:

1. За отразяване на получените парични средства и формиране на облигационния заем

Д-т с/ка Разплащателна сметка в лева	91888
Д-т с/ка Сkonto по фин. инструменти	8112
К-т с/ка Издадени дългови инструменти	100000

2. За начислената лихва за първия шестмесечен период и отразяване амортизацията на премията

Д-т с/ка Разходи по лихви	3811.20
К-т с/ка Сkonto по фин. инструменти	811.20
К-т с/ка Разчети по лихви	3000.00

3. За преведената дължима лихва

Д-т с/ка Разчети по лихви	3000
К-т с/ка Разплащателна сметка в лева	3000

Втора и трета статия ще се съставят при всяко следващо лихвено плащане със същата сума.

По този начин, в края на срока на облигационния заем, балансовата (амортизираната) стойност на дълга ще е равна на номинала. И след като на падежа заема бъде погасен той престава да съществува. Ще се състави статията:

Д-т с/ка Издадени дългови инструменти 100000
К-т с/ка Разплащателна сметка в лева 100000

премия, респективно намалена с
неамортизираният отбив.

Когато се прави предсрочно погасяване на облигационен заем, то се разглежда като обратно изкупуване. Резултатът от обратното изкупуване може да бъде печалба или загуба. Този резултат се определя като разлика между платената сума и номиналната стойност на облигациите, увеличена с неамортизираната

ЛИТЕРАТУРА:

- [1] Търговски закон, Сиела, София, 2009
- [2] Закон за публичното предлагане на ценни книжа, Тракия-М, 2009
- [3] Аврамов, Й., Корпоративни финанси: Финанси на малката и средната фирма, Сиела, 2008

SOME ACCOUNTING ASPECTS OF THE DEBENTURE LOAN AS A FORM OF FINANCING OF THE TRANSPORT COMPANY

Emilia Vaisilova
emvais@yahoo.com

Higher School of Transport "T. Kableshkov"
"Geo Milev" Street 158, 1574 Sofia
БЪЛГАРИЯ

Key words: *Financing of transport activity, Debenture loan, Bonds accounting*

Synopsis: *To carry out their activities smoothly, the transport companies sometimes resort to financing with foreign capitals. The debenture loan is one form of such financing. This article considers the problem connected with the emission of bonds and their accounting in respect of the issuer – joint-stock transport company.*